

La Sectorial d'Economia de l'ANC denuncia la manca de rigor en Las Cuentas Territorializadas de l'executiu espanyol

Amb la meitat de l'import que calculen es cobriria el dèficit pressupostari de la Generalitat i en sobraria per apujar sous als funcionaris catalans

De la lectura de l'informe de las cuentas s'arriba a una primera conclusió: es reconeix el dèficit fiscal de Catalunya com una realitat.

Malgrat l'enrenou mediàtic, el que ara publica l'Estat és una diferència poc important en relació al que ha calculat la Generalitat.

Després de mig any d'enginyeria fiscal intentant presentar un resultat que convingués als seus propòsits, mig any calculant i tornant a calcular per maquillar el dèficit fiscal català, resulta que troben una xifra escandalosa: 8.500 milions d'euros. Amb la meitat d'aquest import es podria cobrir el dèficit pressupostari de la Generalitat i en sobraria per apujar sous als funcionaris catalans.

Tanmateix, aplicant la metodologia càrrega-benefici, aquests 8.500 milions que presenta l'executiu espanyol s'han de comparar amb els 11.000 que calculava el conseller Mas-Colell.

Els 2.500 milions de diferència entre un càlcul i l'altre, tot i aplicar el mateix mètode, s'explica pels criteris d'imputació de serveis "d'interès general" que apareixen en l'esmentat informe. Per exemple, si el ministre Montoro considera que l'aeroport de Barajas és d'interès de tot Espanya, pot imputar el seu cost a tots els espanyols, mentre que per a la resta d'aeroports no.

Las cuentas territorializadas: Metodologia sense rigor ^[1]

D'altra banda, en l'informe únicament s'aplica la metodologia càrrega-benefici, quan tot estudi rigorós també utilitza la del flux monetari (és amb aquest mètode que resulten els 16.000 milions de dèficit calculats per Mas-Colell).

La primera metodologia parteix essencialment de la base que la despesa dels serveis centrals o d'interès general beneficia tots els ciutadans per un igual, independentment d'on hagi tingut lloc. Seguint aquest criteri, la inversió feta per l'Estat al Museo del Prado beneficia tant els ciutadans de Madrid com els de Riudellots de la Selva. La segona metodologia, en canvi, considera que les inversions beneficien el territori on tenen lloc i, consegüentment, les inversions fetes al Museo del Prado no tenen cap efecte positiu en l'economia de Riudellots.

Com que el resultat final dels càlculs segons el mètode del flux monetari és totalment contrari als seus interessos polítics, l'autor de les Cuentas Públicas Territorializadas l'obvia. Quan va presentar la seva metodologia, Ángel de la Fuente va dir: "No hacemos flujo monetario. Pensamos que es irrelevante a efectos de la discusión de interés". "Ángel de la Fuente defensa el sistema de comptes territorialitzats menyspreant les balances fiscals —calculades amb la metodologia del flux monetari— perquè aquestes porten inevitablement a valorar la actuación pública desde la óptica de un único criterio —su efecto territorial en términos netos.

Precisament, la pregunta que pretén contestar l'estudi de les balances fiscals és aquesta: quin és l'efecte territorial? Pretén respondre a la pregunta: què aporta i que rep cada regió?

La conclusió és que les balances fiscals serveixen per conèixer el dèficit fiscal. Las Cuentas Territorializadas no serveixen, sinó que estan pensats per distribuir subjectivament la despesa entre els ciutadans que suposadament beneficien. La prova de la manca de rigor de l'estudi del senyor Ángel de la Fuente la trobem en el seu propi informe, ja que explica que molts càlculs s'han fet "a ojo"(sic) ^[2].

Madrid, la tapadora amb què es justifiquen els dèficits fiscals

De la Fuente justifica l'actual situació del finançament de Catalunya perquè considera que si es canviés el seu sistema de finançament també ho demanaria la comunitat autònoma de Madrid i la resta de regions "riques". "Si los ricos piden quedarse cada uno con su dinero, no hay nadie que aporte a la caja común", ha avisat, i ha reconegut que això és "muy difícil de aceptar", i dient que n'hi ha un que està pitjor (referint-se a Madrid, la qual cosa és falsa, per l'efecte capital de l'Estat).

Dèficit fiscal de Madrid. Efecte capital. Distorsió de l'estudi territorial

L'aportació de Madrid de 16.700 milions com a "dèficit fiscal", és conseqüència de l'efecte capital. Les grans empreses i multinacionals que tenen la seva seu a Madrid declaren i paguen els seus impostos al lloc on tenen la seu.

Així, un IVA pagat a El Corte Inglés Diagonal, un dipòsit omplert a una benzinera del Baix Llobregat i el que paguen amb la factura de l'electricitat de casa els veïns de Riudellots no computa com a aportació de Catalunya sinó de Madrid. Amb l'efecte capital, Madrid serveix de tapadora del dèficit fiscal de Balears i de Catalunya.

La justificació del càlcul dels ingressos segueix amb la manca de rigor que és reconeguda per l'autor mateix ^[3]

En la presentació del seu estudi, Ángel de la Fuente va justificar que: "La información y el tiempo disponibles solo permiten aproximaciones poco elaboradas, pero sigue siendo mejor que no ajustar."

Les balances fiscals de Catalunya es calculen amb rigor

Les balances fiscal de Catalunya es calculen amb rigor, amb la mateixa metodologia que ho calcula el món acadèmic de tot el món i de la mateixa manera que es calculen a Alemanya, els Estats Units i Canadà.

La metodologia es va aprovar el 2006 per un equip de treball plural, amb representants de l'Estat i de les comunitats autònomes (format per Jesús Ruiz-Huerta, Francisco Javier Salinas, Ramón Barberán, Nuria Bosch, Guillem López, Luis González, Agustín Manzano, José Luis Ramos, José Sánchez, Zacarías Salas, Ezequiel Uriel, Alfonso Utrilla i Gabriel Padrón). Amb aquesta metodologia va ser l'Estat qui va calcular les balances de 2005 i les va publicar el 2008 amb el resultat conegut per tothom de 16.000 milions d'euros de dèficit fiscal de Catalunya (mètode del flux monetari).

^[1] http://www.ief.es/documentos/noticias/2014_SCPTPropuestaMetodologica.pdf

^[2] pag. 62 "Desafortunadamente, la participación de cada uno de estos colectivos en los beneficios derivados del gasto en transporte ha tenido que fijarse un poco a ojo". pag 66 "Estas ponderaciones se han puesto a ojo por no haber encontrado ninguna información en la que basarlas". pag 84 "...un tercer subíndice de tráfico local al que se le asignará (a ojo) una ponderación del 50%". pag 362 "(Nota: las ponderaciones están puestas a ojo...")

^[3] http://www.ief.es/documentos/noticias/2014_SCPT_Varios.pdf

24/07/2014